A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2021. január 13.*

„Tagállami kötelezettségszegés – EUMSZ 258. cikk – Pénzügyi eszközök piaca – (EU) 2017/593 felhatalmazáson alapuló irányelv – Az átültetés és/vagy az átültetésre irányuló intézkedések bejelentésének hiánya”

A C-631/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2018. október 8-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Scharf és B. Rous Demiri, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

a **Szlovén Köztársaság** (képviseli: V. Klemenc, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírájaként eljárva, A. Kumin, N. Wahl és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelében az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Szlovén Köztársaság – mivel nem fogadta el mindazokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzeszközeinek védelme, a termékirányítási kötelezettségek,

* Az eljárás nyelve: szlovén.

valamint a díjak, jutalékok vagy pénzbeli és nem pénzbeli juttatások nyújtására vagy átvételére alkalmazandó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. április 7-i (EU) 2017/593 felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvnek (HL 2017. L 87., 500. o.; helyesbítés: HL 2017. L 210., 17. o.; a továbbiakban: MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv) vagy az említett rendelkezésekről a Bizottságot nem tájékoztatta – nem teljesítette a 2017/593 felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 A MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv (1)–(3) preambulumbekezdése értelmében:

„(1) A [2016. június 23-i (EU) 2016/1034 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2016. L 175., 8. o.) módosított, a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 349. o.; helyesbítések: HL 2016. L 188., 28. o.; HL 2016. L 273., 35. o.; HL 2017. L 64., 116. o.)] a befektetővédelem biztosítását célzó átfogó szabályrendszert állapít meg.

(2) E szabályrendszer fontos részét képezi az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzeszközeinek védelme, mivel a befektetési vállalkozások kötelesek megfelelő szabályokat meghatározni a befektetők tulajdonának, valamint a befektetési vállalkozásra bízott értékpapírokkal és pénzeszközökkel összefüggő jogoknak a védelme érdekében. A befektetési vállalkozásoknak megfelelő és egyedi szabályokkal kell rendelkezniük, hogy biztosítsák az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzeszközeinek védelmét.

(3) A befektetők védelmét szolgáló szabályozási keret pontosítása és az ügyfelek számára biztosítandó fokozottabb egyértelműség érdekében, továbbá a munkahelyteremtés és a növekedés unióbeli előmozdítására irányuló – hatékony és valamennyi szereplőt méltányosan kezelő integrált jogi és gazdasági keret révén megvalósuló – átfogó stratégiával összhangban a Bizottság felhatalmazást kapott a befektetők védelmével, illetőleg a piac integritásával kapcsolatban felmerülő konkrét kockázatok kezelését célzó részletes szabályok elfogadására.”

3 E felhatalmazáson alapuló irányelv „Hatály és fogalommeghatározások” című 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Ez az irányelv a befektetési vállalkozásokra, [az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 302., 32. o.)] 6. cikke (4) bekezdésének megfelelően az alapkezelő társaságokra és [az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 174., 1. o.; helyesbítések: HL 2015. L 75., 20. o.; HL 2012. L 115., 35. o.)] 6. cikke (6) bekezdésének megfelelően az alternatívbefektetésialap-kezelőkre alkalmazandó.”

4 Az említett felhatalmazáson alapuló irányelv „Hatálybalépés és alkalmazás” című 14. cikke a következőt írja elő:

„(1) A tagállamok legkésőbb 2017. július 3-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Az említett rendelkezéseket 2018. január 3-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.”

A pert megelőző eljárás és a Bíróság előtti eljárás

5 Mivel a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkében előírt átültetési határidő lejártáig, azaz 2017. július 3-ig a Szlovén Köztársaság nem nyújtott az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések elfogadásával és kihirdetésével kapcsolatos semmilyen tájékoztatást, a Bizottság 2017. szeptember 26-án felszólító levelet intézett e tagállamhoz.

6 A Szlovén Köztársaság 2017. november 23-án kelt válaszából kitűnt, hogy e napon az átültető intézkedések csupán előkészítés alatt álltak, és azokat 2018 áprilisában kellett volna elfogadni. A Bizottság ezért 2018. január 26-án indokolással ellátott véleményt küldött az említett tagállamnak, és felszólította, hogy e vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belül hozza meg a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv követelményeinek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

7 Mivel a Bizottság elutasította az ezen indokolással ellátott véleményre adandó válasz határidejének meghosszabbítása iránti kérelmet, a Szlovén Köztársaság az említett véleményre a 2018. március 21-i levélben válaszolt, miszerint a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvet átültető intézkedéseket tartalmazó törvénytervezet elfogadása folyamatban van és annak 2018 áprilisában kell lezárulnia. A törvény tervezetét az említett válaszhoz csatolták.

8 2018. augusztus 1-jén a Szlovén Köztársaság tájékoztatta a Bizottságot az előrehozott választások megtartásáról, az új Nemzetgyűlés megalakulásáról, és azt kérte a Bizottságtól, hogy megértő hozzáállást tanúsítson a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvet átültető intézkedések elfogadását illetően. Ugyanezen levélben e tagállam jelezte továbbá, hogy valamennyi eljárást megfelelően lefolytat a pénzügyi eszközök piacairól szóló új törvény elfogadása vonatkozásában, amely biztosítani fogja az említett felhatalmazáson alapuló irányelv 2018 szeptemberének végére történő átültetését.

9 Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Szlovén Köztársaság nem jelentette be a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv átültetésére vonatkozó nemzeti intézkedéseket, megindította a jelen keresetet.

10 2018. december 3-án, vagyis az ellenkérelem 2018. december 19-i benyújtását megelőzően a Szlovén Köztársaság bejelentette a Bizottságnak a nemzeti intézkedéseket, nevezetesen a Zakon o trgu finančnih instrumentovot (a pénzügyi eszközök piacáról szóló törvény, Uradni list RS, 67/2007. sz., a továbbiakban: ZTFI), a Sklep o pogojih za opravljanje investicijskih storitev za borznoposredniške družbet (a tőzsdeügynöki társaságok számára a befektetési és más szolgáltatások nyújtására vonatkozó feltételekről szóló rendelet, Uradni list RS, 85/2016. sz., a továbbiakban: ATVP rendelet) és a Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o pogojih za opravljanje investicijskih in drugih storitev za borznoposredniške družbet (a tőzsdeügynöki társaságok számára a befektetési és más szolgáltatások nyújtására vonatkozó feltételekről szóló rendelet módosításáról szóló rendelet, Uradni list RS, 62/2017. sz., a továbbiakban: az ATVP rendelet módosításáról szóló rendelet), amelyeket a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv részleges átültetésére vonatkozó intézkedésekként jelölt meg. Ezen intézkedéseket a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.; a továbbiakban: MiFID I irányelv) átültetése keretében fogadták el.

11 2018. december 6-án a Szlovén Köztársaság közölte a Bizottsággal a Zakon o trgu finančnih instrumentovot (a pénzügyi eszközök piacairól szóló törvény, Uradni list RS, 77/2018. sz., a továbbiakban: ZTFI-1), amellyel – megítélése szerint – teljeskörűen átültette a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvet a szlovén jogba.

A keresetről

A felek érvei

12 A Bizottság szerint a Szlovén Köztársaság – mivel legkésőbb 2017. július 3-ig nem fogadta el a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, vagy legalábbis e rendelkezéseket nem jelentette be a Bizottságnak – nem teljesítette az e felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit.

13 A Bizottság azt állítja, hogy a jelen esetben nem vitatott, hogy a Szlovén Köztársaság nem ültette át a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvet sem az annak 14. cikkében rögzített határidő lejártáig, vagyis 2017. július 3-ig, sem pedig az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejártáig, vagyis 2018. március 26-ig. A Bizottság kiemeli, hogy bár e tagállam úgy érvel, hogy az ezen utóbbi határnapon az e felhatalmazáson alapuló irányelv részlegesen át volt ültetve a szlovén jogba, e tagállam ezen állítólagos részleges átültetést csak 2018. december hónap elején közölte. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tagállami kötelezettségszegés kérdését az indokolással ellátott vélemény által rögzített határidő lejártakor fennálló helyzet szerint kell megítélni és a Bíróság semmilyen későbbi változást nem vehet figyelembe. Mindenesetre azok az intézkedések, amelyeket a Szlovén Köztársaság 2018. december 3-án közölt, amelyek a 2018. március 26-i határnapon voltak hatályban, nem biztosították a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv 7–10. és 12–14. cikkének átültetését. Továbbá az e felhatalmazáson alapuló irányelv 1–6. és 11. cikkét csak részlegesen ültetik át ezek az intézkedések.

14 A 2018. november végén elfogadott és a Bizottságnak 2018. december 6-án bejelentett nemzeti intézkedések kapcsán utóbbi úgy érvel, hogy azok egyáltalán nem biztosítják a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv teljes átültetését. Mindenekelőtt úgy érvel, hogy van egy olyan esetleges hiba a ZTFI-1-ben, amelynek következményeként érvénytelen lehet a ZTFI alapján elfogadott összes törvényi szint alatti rendelkezés.

15 Ezt követően a ZTFI-1-nek az 556. cikkével összefüggésben értelmezett 261. cikkéből következik, amely elvileg az e felhatalmazáson alapuló irányelv 1. és 7–13. cikkének átültetését biztosítja, hogy e rendelkezés arra szorítkozik, hogy felhatalmazást adjon az Értékpapírpiaci Hivatalnak arra, hogy a ZTFI-1 hatálybalépésétől számított hathónapos határidőn belül részletesebb szabályokat fogadjon el a befektetési szolgáltatások nyújtásáról és a befektetési tevékenységek végzéséről, bizonyos esetekben a pénzügyminisztérium előzetes állásfoglalását követően. Márpedig a részletesebb szabályok elfogadása nélkül a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv említett cikkeit nem lehet úgy tekinteni, hogy átültetést nyertek.

16 Végül a Szlovén Köztársaság részéről 2018. december 10-én benyújtott megfelelési táblázatból kitűnik, hogy a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv 2–6. cikkét szintén a ZTFI-1 261. cikkének kellett átültetnie. Következésképpen a törvényi szint alatti szabályok Értékpapírpiaci Hivatal általi elfogadásának hiányában nem lehet úgy tekinteni, hogy a Szlovén Köztársaság teljeskörűen átültette az e felhatalmazáson alapuló irányelvet a belső jogába.

17 Továbbá a Bizottság szerint a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv átültetése elengedhetetlen a MiFID II irányelv által biztosított befektetői jogok teljes körű érvényesítéséhez. E felhatalmazáson alapuló irányelv átültetésének hiánya negatív következményekkel jár e befektetőkre nézve, akikre így

nem terjed ki a MiFID II irányelv védelmi rendszere, amely sokkal teljesebb körű, mint a MiFID I irányelvből eredő védelmi rendszer. Ráadásul az említett felhatalmazáson alapuló irányelv átültetésének hiánya valamely tagállamban érinti az európai pénzügyi piacot, a befektetőket, valamint a polgároknak mint e pénzügyi piac szereplőinek összességét. Következésképpen el kell utasítani a Szlovén Köztársaság annak bizonyítására irányuló érveit, hogy a jelen esetben az ugyanezen felhatalmazáson alapuló irányelv szlovén jogba való teljes átültetésének hiánya nem járt negatív hatásokkal a pénzügyi piacra.

18 A Szlovén Köztársaság, miközben elismeri a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv célját, célkitűzéseit és rendszerét, úgy érvel, hogy az indokolással ellátott véleményben foglalt határidő lejártáig, vagyis 2018. március 26-ig a MiFID I irányelv teljeskörűen át volt ültetve és alkalmazást nyert a szlovén jogban, mint ahogyan a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv egy része is.

19 A Szlovén Köztársaság e tekintetben a 2018. november 27-i megfelelési táblázatra és az e felhatalmazáson alapuló irányelv szlovén jogrendbe való átültetésére vonatkozó nyilatkozatokra támaszkodik. E tekintetben a teljes vagy részleges átültetést biztosító intézkedésekként az említett felhatalmazáson alapuló irányelv 2–6. és 11. cikkére, a ZTFI-re, az ATVP rendeletre és az ATVP rendelet módosításáról szóló rendeletre hivatkozik. Ezeket az intézkedéseket a Bizottsággal 2018. december 3-án közölték és a következő nap nyilvántartásba vették.

20 A Szlovén Köztársaság úgy véli, hogy mivel 2018. november 20-án egy olyan jogalkotási csomagot fogadott el, ennek részeként a ZTFI-1-et, amelynek célja a pénzügyi piacokra és pénzügyi eszközökre vonatkozó uniós jogszabályi keret, vagyis a MiFID II irányelv és a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv hatékony és teljes körű átültetése, ezen intézkedések Bizottságnak való bejelentésével teljeskörűen mentesült az e felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkében előírt átültetési és bejelentési kötelezettség alól.

21 E tagállam hozzáteszi, hogy mindenesetre a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvnek az előírt határidőben a szlovén jogba történő teljes átültetésének a hiánya, szemben a Bizottság érvelésével, nem járt negatív következményekkel a különböző befektetőkre, polgárokra és a pénzügyi piac szereplőire.

22 Viszonválaszában a Szlovén Köztársaság elismeri, hogy a ZTFI-1 557. cikkének (5) bekezdése ténylegesen tartalmaz egy tipográfiai hibát, és hogy az ott szereplő, ugyanezen cikk (1) bekezdésére való hivatkozást úgy kell értelmezni, mint amely a ZTFI-1 556. cikkének (1) bekezdésére utal. E tagállam pontosítja, hogy a hibát kijavították a ZTFI-1 helyesbítése útján, amelyet 2019. március 22-én tettek közzé (Uradni list RS, 17/2019. sz.).

23 A fentiek alapján a Szlovén Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a jelen keresetet.

A Bíróság álláspontja

24 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a kötelezettségszegés fennállását a tagállamban az indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártakor fennálló helyzet alapján kell megítélni, a későbbi változásokat pedig a Bíróság nem veheti figyelembe (2019. július 8-i Bizottság kontra Belgium [Az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése – Szélessávú hálózat] ítélet, C-543/17, EU:C:2019:573, 23. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Románia [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-549/18, EU:C:2020:563, 19. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Írország [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-550/18, EU:C:2020:564, 30. pont).

25 A Bíróság másfelől több alkalommal kimondta, hogy ha valamely irányelv kifejezetten előírja a tagállamok számára az annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget, hogy az ezen irányelv végrehajtásához szükséges rendelkezésekben hivatkozás történjen az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos

kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást fűzzenek, mindenképp szükséges, hogy a tagállamok a szóban forgó irányelv vonatkozásában ilyen hivatkozást tartalmazó, pozitív átültető jogi aktust fogadjanak el (lásd ebben az értelemben: 1997. november 27-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-137/96, EU:C:1997:566, 8. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Románia [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-549/18, EU:C:2020:563, 20. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Írország [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-550/18, EU:C:2020:564, 31. pont).

26 A jelen esetben a Bizottság az indokolással ellátott véleményt 2018. január 26-án küldte meg a Szlovén Köztársaság részére, és a kötelezettségei teljesítésére tűzött kéthónapos határidő 2018. március 26-án lejárt. Következésképpen az ebben az időpontban hatályos belső jogi szabályozás fényében kell megvizsgálni, hogy vajon a hivatkozott kötelezettségszegés fennállt-e, vagy sem (2020. július 16-i Bizottság kontra Románia [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-549/18, EU:C:2020:563, 21. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Írország [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-550/18, EU:C:2020:564, 32. pont).

27 E tekintetben egyrészt nem vitatott, hogy azon nemzeti intézkedések, amelyek vonatkozásában a Szlovén Köztársaság azt állítja, hogy azok biztosítják a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv részleges átültetését, az e felhatalmazáson alapuló irányelv átültetésére szolgáló intézkedésekként 2018. december 3-án jelentették be, vagyis az indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejáratának napját követően.

28 Másrészt mindenesetre a Szlovén Köztársaság által a jelen eljárás keretében benyújtott iratokból kitűnik, hogy azok az intézkedések, amelyek részlegesen átültették volna a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvet az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejártáig, vagyis a ZTFI, az ATVP rendelet és az ATVP rendelet módosításáról szóló rendelet, az e felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkében előírtakkal szemben, nem tartalmaznak erre vonatkozóan semmilyen hivatkozást.

29 Ebből következik, hogy ezek az intézkedések nem teljesítik azokat a feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy azok a jelen ítélet 25. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett pozitív átültető jogi aktusoknak minősüljenek.

30 Meg kell tehát állapítani, hogy az indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártáig, vagyis 2018. március 26-ig a Szlovén Köztársaság nem fogadta el a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelv átültetésének biztosításához szükséges intézkedéseket, következésképpen pedig nem is jelentette be ezeket az intézkedéseket a Bizottságnak.

31 Végül nem szükséges határozni a Bizottság érveléséről, amelyet a jelen ítélet 14–17. pontja foglal össze, és amely egyes olyan nemzeti intézkedéseket érint, amelyeket 2018. november végén fogadtak el és 2018. december 6-án jelentettek be a Bizottságnak. Ugyanis, mivel e nemzeti intézkedéseket 2018. március 26. után fogadták el, elegendő megállapítani, hogy ezek nem tartoznak a jelen kötelezettségszegési eljárás keretébe.

32 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Szlovén Köztársaság – mivel az indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártáig nem fogadta el a MiFID II felhatalmazáson alapuló irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, és következésképpen nem jelentette be e rendelkezéseket a Bizottságnak – nem teljesítette az e felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

33 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Szlovén Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Szlovén Köztársaság – mivel az indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártáig nem fogadta el a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzeszközeinek védelme, a termékirányítási kötelezettségek, valamint a díjak, jutalékok vagy pénzbeli és nem pénzbeli juttatások nyújtására vagy átvételére alkalmazandó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. április 7-i (EU) 2017/593 felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, és következésképpen nem jelentette be e rendelkezéseket az Európai Bizottságnak – nem teljesítette a 2017/593 felhatalmazáson alapuló irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a Szlovén Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások